രാഷ്ട്രാന്തരീയ പരിസരങ്ങളിലെ ഭാഷാസംഘർഷങ്ങളും സാഹിത്യവും

സുചേത് പി ആർ
അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ, കോഴ്സ് കോ-ഓഡിനേറ്റർ ഓഫ് ഇംഗ്ലീഷ്
സ്കൂൾ ഓഫ് ഡിസ്റ്റൻസ് എഡ്യുക്കേഷൻ, കണ്ണൂർ യൂനിവേഴ്സിറ്റി

ആഗോളവല്ക്കരണം എന്ന പദം ജീവിതത്തിന്റെ സമസ്തമേഖലകളെയും ആഴത്തിലും പരപ്പിലും സ്വാധീനിച്ച ബഹുതലസ്പർശിയായ മാറ്റങ്ങളെ മുഴുവൻ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ഏറ്റവും അടിസ്ഥാനപരമായി അത് ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളെ മുഴുവൻ ബാധിക്കുന്ന സാമ്പത്തികമാറ്റമാണ്. സമ്പത്തിന്റെ വിനിമയം വലിയൊരളവോളം രാജ്യാതിർത്തികൾ മറികടന്നു സംഭവിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആഗോളവൽക്കരണം രാജ്യാതിർത്തികളെ ഏറെക്കുറെ അപ്രസക്തമാക്കുന്ന മൂലധന വ്യാപനം മാത്രമല്ല സാധ്യമാക്കിയത്. എല്ലാ സാംസ്കാരിക പ്രവർത്തനങ്ങളെയും അതും കടന്ന് മനുഷ്യന്റെ ആശയവിനിമയോപാധികളിൽ പരമ പ്രധാനമായ ഭാഷയെ തന്നെയും രാഷ്ട്രാന്തരീയ ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളും സാംസ്കാരിക പരിസരങ്ങളും സ്വാധീനിക്കുകയും മാറ്റിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

സമീപ ദശകങ്ങളിൽ പൂർവ മാതൃകകൾ ഇല്ലാത്തവിധം വ്യാപകമാകുന്ന ബഹുഭാഷാ മിശ്രണത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക രാഷ്ട്രീയ ഫലങ്ങളുടെ വിവിധ തലങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾ സജീവമായി നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. ഒപ്പം തന്നെ ഇംഗ്ലീഷിന്റെ സമഗ്രാധിപത്യത്തിനെതിരെയായ പ്രതികരണങ്ങളും ഭാഷാസമരങ്ങളും ശക്തിയാർജ്ജിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഈ വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിവിധ പരികല്പനകളുടെ വിശകലനം രാഷ്ട്രാന്തരീയ പരിസരങ്ങൾ ഇതിവൃത്തമായി വരുന്ന നോവലുകളെയും മറ്റ് സർഗാത്മക രചനകളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി നിർവഹിക്കുന്നത് സമകാലിക സാഹിത്യ നിരൂപണത്തെയും സാമൂഹ്യ ഭാഷാശാസ്ത്രത്തെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏറെ പ്രസക്തമാണ്.

ആഗോളവത്കരണകാലയളവിൽ രാജ്യാന്തര കുടിയേറ്റം വൻതോതിൽ വർധിച്ചുവെന്ന ഐക്യരാഷ്ട്ര സഭയുടെ പഠനങ്ങളിൽ തന്നെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് (Kosar 7, 2007). കേരളത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അന്യദേശങ്ങളിലേക്കുള്ള മലയാളികളുടെ കുടിയേറ്റം മാത്രമല്ല ഇന്ത്യയിലെ അന്യഭാഷാ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്ന കേരളത്തിലേക്കുള്ള കുടിയേറ്റവും ഏറ്റവുമധികം വർധിച്ചത് ഈ കാലയളവിലാണ്. മാതൃഭാഷാ സംരക്ഷണത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള പല ശ്രമങ്ങൾക്കും സമീപകാലത്തായി ആക്കം കൂടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ലോക ജനത ഭിന്നഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്നവരാണെന്നും എല്ലാ ഭാഷകളും അതാതിന്റെ രീതിയിൽ ആശയവിനിമത്തിന പ്രാപ്തമാണെന്നും ഏതു ഭാഷക്കും അന്യഭാഷകളിൽ നിന്നുള്ള പദങ്ങളും പ്രയോഗങ്ങളും ധാരാളമായി കടംകൊണ്ടും വ്യത്യസ്ത ഭാഷകളിൽ ഉത്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ആശയലോകങ്ങളുമായി സ്വതന്ത്രമായി ഇടപഴകിയും മാത്രമേ മുന്നോട്ടു പോവാനാവുകയുള്ളൂ എന്നും ഉള്ള വാസ്തവം എല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കിടമത്സരങ്ങൾ അവസാനിക്കുന്നില്ല. രാജ്യാന്തരങ്ങളിലെ ജീവിത സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാതൃഭാഷയും സംസ്കാരവും അന്യഭാഷയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും ആധിപത്യവുമായി ഏറ്റുമുട്ടുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന സമ്മർദ്ദങ്ങളും പ്രശ്നങ്ങളും വ്യക്തികളുടെ മാനസിക ജീവിതത്തിലെ സങ്കീർണമായ ഒരു അനുഭവ മേഖലയായി തന്നെ രൂപപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഭാഷകൾ തമ്മിലുള്ള സംഘർഷത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങൾ പാടെ ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള എഴുത്തു വിരളമായി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് ഏറ്റവും പുതിയ ഇന്ത്യൻ-ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിന്റെ അവസ്ഥ. മലയാളത്തിൽ ഇത് ആ അളവിൽ സംഭവിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും സാംസ്കാരിക അധിനിവേശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധ്യം നമ്മുടെ എഴുത്തുകാർക്കും വലിയ തോതിൽ ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ ബോധ്യം തത്കാല പരിതസ്ഥിതിയിൽ സ്വന്തം ജീവിത പരിസരങ്ങളിലെ അന്യ സംസ്കാരങ്ങളാൽ സ്പർശിക്കപ്പെടാത്ത അനുഭവ മേഖലകളുടെ സൂക്ഷ്മ വിശദാംശങ്ങളിൽ അള്ളിപിടിക്കാനുള്ള വ്യഗ്രതയായിട്ടാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന വൈരുധ്യവുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഭാഷയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും മണ്ഡലങ്ങളിലെ സംഘർഷങ്ങളെക്കുറിച്ചും കീഴ്മേൽമറിയലുകളെക്കുറിച്ചും ഉള്ള തിരിച്ചറിവ് പ്രകടമാക്കുന്ന രചനകൾ പ്രത്യേകശ്രദ്ധ നേടുന്നുണ്ട് എന്നതും പ്രസക്തമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്.

ആഗോളവത്കരണം ലക്ഷക്കണക്കിന് ജനങ്ങളെ സ്വന്തം രാജ്യത്തിന പുറത്തുകടക്കാനും അവരിൽ പലരെയും ഒരിക്കൽ തങ്ങൾ അന്യം എന്ന് കരുതിയ രാജ്യങ്ങളിൽ സ്ഥിര താമസമാക്കാനും പ്രേരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇങ്ങനെ വിദേശങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവരും അവരുടെ പുതിയ തലമുറയുമാണ് ഭാഷയുടെ സംഘർഷം സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ ഏറ്റവും കൂടിയ തോതിൽ അനുഭവിക്കുന്നത്. ആതിഥേയ രാജ്യത്തിന്റെ ഭാഷ അനായാസമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പ്രാപ്തി നേടുന്നതിനുവേണ്ടി വളരെ താല്പര്യപൂർവ്വം ശ്രമിക്കുന്നതിനിടയിൽ തങ്ങളുടെ മാതൃഭാഷയെ അവർക്ക് ദിവസത്തിന്റെ ഏറിയ സമയവും അകറ്റി നിർത്തേണ്ടിവരുന്നു. കുടുംബമായി ജീവിക്കുന്നവരിൽ ഗാർഹിക സാഹചര്യങ്ങളിൽ മാതൃഭാഷ യഥേഷ്ടം ഉപയോഗിക്കാനുള്ള സൗകര്യം എല്ലാ ദിവസവും കുറച്ചു സമയത്തേക്കെങ്കിലും ലഭിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും. പക്ഷേ, ജീവിതപങ്കാളിയും ആതിഥേയ രാജ്യത്ത് ഏതെങ്കിലും തൊഴിലിടത്തിൽ ദിവസത്തിന്റെ ഏറിയ സമയവും ജോലിചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലാണെങ്കിൽ വീട്ടിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷയിൽ വലിയ അളവിൽ കലർപ്പുണ്ടാകാൻ കാലതാമസമുണ്ടാകില്ല. അവരുടെ കുട്ടികൾ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠനം നിർവഹിക്കുന്നത് മിക്കവാറും ആതിഥേയ രാജ്യത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക ഭാഷയിലോ ആ രാജ്യത്തോ ആ പ്രത്യേക പ്രദേശത്തോ രാജ്യത്താകമാനമോ മാന്യമായ പരിഗണനന ലഭിച്ചു വരുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും ഭാഷയിലോ ആയിരിക്കും. അത്തരം വീടുകളിലെ സംസാര ഭാഷയിൽ മൂന്നോ അതിലധികമോ ഭാഷകളിലെ പദങ്ങളും പ്രയോഗങ്ങളും നിരന്തരം കടന്നുവരും. വീട്ടിനകം തന്നെ ഒരു ബഹുഭാഷാ മേഖലയായി മാറുന്ന അവസ്ഥ പല മഹാനഗരങ്ങളിലും സാധാരണമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ബഹുഭാഷാത്വം വീട്ടിനുള്ളിൽതന്നെ സംഭവിച്ചില്ലെങ്കിൽ പോലും മാതൃഭാഷയുടെ വിനിയോഗം വളരെയേറെ പരിമിതമായിത്തീരുന്ന അവസ്ഥയെ എത്രയോപേർക്ക് നേരിടേണ്ടിവരുന്നുണ്ടാകും.

ജീവിതത്തിന്റെ സമഗ്ര മേഖലകളിലുമുള്ള ഇംഗ്ലീഷിന്റെ കടന്നുകയറ്റവും അതിന്റെ പരിണിത ഫലങ്ങളും ഇതോടൊപ്പം ചേർത്തുവായിക്കപ്പെടേണ്ട ഒന്നാണ്. ലോക ഭാഷകളിൽ ഇംഗ്ലീഷാണ് ഏറ്റവും കൂടിയ അളവിൽ ആധിപത്യത്തിന് വേണ്ടി ശ്രമിക്കുന്നതായി അനുഭവപെട്ടു വരുന്നത്. കോളനിവത്കരണ കാലത്ത് ഏറ്റവും കൂടുതൽ രാജ്യങ്ങളെ കാല്കീഴില് കൊണ്ടുവരാൻ കഴിഞ്ഞത് ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിനായിരുന്നു എന്നതു തന്നെയാണ് അതിനുള്ള ആദ്യ കാരണം. ആഗോളവത്കരണ കാലത്തു ഏറ്റവും കൂടുതൽ ബഹുരാഷ്ട്ര കുത്തകകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും ഇംഗ്ലീഷുമായി നിരന്തര ബന്ധമുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുമാണെന്നതാണ് മറ്റൊരു കാരണം.

1980-കളുടെ ആദ്യപകുതി പിന്നിടുമ്പോൾതന്നെ അമേരിക്കയിൽ വിഭിന്ന വംശീയവിഭാഗങ്ങളുടെയും ഭാഷാവിഭാഗങ്ങളുടെയും പലതലങ്ങളിലുള്ള

ഏകീകരണം സംഭവിക്കുകയും മുൻപേതന്നെ മുന്നോട്ടുവെക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഏകഭാഷാ സങ്കല്പം യാഥാർഥ്യമായിത്തീരാൻ കാലതാമസമുണ്ടാകില്ല എന്ന തോന്നൽ ശക്തമായിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്തിരുന്നു. 'English First' 'US English' 'English Plus' തുടങ്ങിയ ഗ്രൂപ്പുകളുടെ രൂപീകരണത്തോടെയാണ് ഈ തോന്നലിനും അനുബന്ധ വാദഗതികൾക്കും ആക്കം കിട്ടിത്തുടങ്ങിയത് എന്ന് ഇഷ്റ്റ്ല സിംഗ് "Language and Ethnicity" എന്ന ലേഖനത്തിൽ നിരീക്ഷിക്കുണ്ട്. (Singh 106). ഉയർന്ന തൊഴിലും ജീവിത സൗകര്യങ്ങളും എത്തിപിടിക്കുന്നതിനു ഇംഗ്ലീഷ് പ്രാവീണ്യം അനിവാര്യമാണെന്ന തോന്നൽ അമേരിക്കയിൽ മാത്രമല്ല ലോകം മുഴുവൻ പരക്കുന്നതായി ഇഷ്റ്റ്ല സിംഗ് നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. തുടർന്നിങ്ങോട്ടുള്ള കാലത്തു വിവര സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ വ്യാപനവും ബഹുരാഷ്ട്ര കുത്തകകളുടെ ആധിപത്യവും ഇംഗ്ലീഷിന്റെ ലോകവ്യാപകമായുള്ള വ്യാപനത്തിന് പുതിയ വഴികൾ തുറന്നു. അതോടൊപ്പം ഭാഷാ എന്ന അനുഭവം പ്രശ്നവൽക്കരിക്കപ്പെടാനും തുടങ്ങി.

ആഗോളവത്കരണ കാലഘട്ടത്തിൽ പല യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും പ്രാദേശിക ഭാഷയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയുള്ള ഭാഷാപരമായ ഏകീകരണം (linguistic homogenistion) എന്നത് തീവ്രവലതുപക്ഷ ഗ്രൂപ്പുകളുടെ മാത്രം അജണ്ടയായി മാറിയെന്നു "Linguistic globalisation or localisation? The practice of intercultural communication in multilingual spaces?" എന്ന പഠനത്തിൽ ഹന്നെ ടാങ്ക് എന്ന ഡാനിഷ് ഭാഷശാസ്ത്ര ഗവേഷക നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. പിയർ ബോർദ്ദുവിന്റെ 'ഭാഷ മാർക്കറ്റുകളും മൂലധനവും' എന്ന സിദ്ധാന്തത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പഠനങ്ങൾ നടത്തുന്ന ഹന്നെ ഡെന്മാർക്കിൽ സർക്കാർ നിയോഗിച്ച ആഗോളവത്കരണ സമിതി രാജ്യത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക നയത്തിൽ വ്യതിയാനം വരുത്തികൊണ്ട് സമൂഹം ഡാനിഷ് മാത്രം സംസാരിക്കുന്ന എന്ന ഏകശിലാ അവസ്ഥയിൽ നിന്ന് മാറി ഇംഗ്ലീഷ്-ഡാനിഷ് ദ്വിഭാഷാ സംസ്കാര രീതി നിശ്ചയമായും സ്വീകരിക്കണമെന്ന് നിർദേശിച്ചിതായി വിശദീകരിക്കുന്നു. ആഗോളവത്കരണത്തോടപ്പം അതിന്റെ വിപരീതമായ പ്രാദേശികവത്കരണവും നടക്കുമെന്ന അവസ്ഥ ഭാഷയുടെ കാര്യത്തിൽ വഴവഴപ്പുള്ള പ്രതലത്തിൽ അള്ളിപ്പിടിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒന്ന് എന്ന രൂപകത്തിലൂടെ വിശദീകരിക്കാനാണ് "The Globalisation of Vernacular Variation" എന്ന ലേഖനത്തിൽ മിറിയം മേയർഹോഫ് ശ്രമിക്കുന്നത്. (273) പ്രതീകാത്മകമൂലധനം എന്ന ബോർദ്ദുവിന്റെ സങ്കല്പനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മേയർഹോഫും സമർത്ഥിക്കുന്നത് ആധിപത്യ ശേഷിയുള്ള സാമ്പത്തിക-സാംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്ന് ആരംഭിക്കുന്ന ഭാഷയുടെ വ്യാപനം താരതമ്യേന

ചെറുതും സ്വാധീനശേഷി കുറഞ്ഞതുമായ ഭാഷകൾക്കുമേൽ തീർച്ചയായും നടക്കുക തന്നെ ചെയ്യും എന്ന കാര്യമാണ്. (4).

ഭാഷ ഏറ്റവും സാന്ദ്രമായും സർഗാത്മകമായും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന മാധ്യമമാണ് സാഹിത്യം. എഴുത്തുകാരൻ, എഴുത്തുകാരി ജനിക്കുന്നതിനു മുൻപേ തന്നെ അയാൾ/അവൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടുന്ന ഭാഷ നിലവിലുണ്ട്. ആ ഭാഷയിൽ നിന്ന് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ സന്ദർഭത്തിനിണങ്ങുന്ന വാക്കുകൾ തെരഞ്ഞെടുത്ത് ഉപയോഗിക്കുകയാണ് അയാൾ/അവൾ ചെയ്യുന്നത്. ഇങ്ങനെ പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ ഓരോ പദത്തിന്റെയും മൂല്യത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു മുൻധാരണ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടാകും. ആഗോളവത്കരണ കാലത്തെ ജീവിത സന്ദർഭങ്ങളും ഭാഷാസാഹചര്യങ്ങളും ഈ മുൻധാരണകളെ ദുർബലമാക്കും. ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ പദം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ എഴുത്തുകാർക്ക് പലപ്പോഴും സംശയമുണ്ടാകും. പഴയകാലത്ത് ഇന്ത്യയിലെ മിക്ക പ്രാദേശിക ഭാഷകളും നവീകരിക്കപ്പെട്ടത് ആദ്യം സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്നും പിന്നീട് മറ്റു പല ഭാഷകളിൽ നിന്നും വാക്കുകൾ കടം കൊണ്ടിട്ടാണ്. ഇന്ന് ഒരു പുനർനവീകരണം സാധ്യമാകണമെങ്കിൽ വാക്കുകളും വർണങ്ങളും കടമെടുക്കാവുന്ന ഭാഷകളുടെ എണ്ണം വളരെയേറെ വർധിച്ചിരിക്കുന്നു. മലയാളികൾ ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, നിത്യജീവിതത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന മറ്റനേകം വസ്തുക്കൾ ഇവയിൽ പലതിന്റെയും പേരുകൾ ഇംഗ്ലീഷ്, അറബിക്, ചൈനീസ്, ഹിന്ദി, പോർത്തുഗീസ് തുടങ്ങിയ ഭാഷകളിൽ നിന്നും സ്വീകരിക്കുന്നവയാണ്. സാഹിത്യ ഭാഷയുടെ കാര്യത്തിലും ഇത്തരം കടംകൊള്ളലുകൾ ഉണ്ട്. ബെന്യാമിന്റെ അൽ അറേബ്യൻ നോവൽ ഫാക്ടറി, സംഗീത ശ്രീനിവാസന്റെ ആസിഡ്, വിനോയ് തോമസിന്റെ ആനന്ദബ്രാൻഡൻ തുടങ്ങിയ ശീർഷകങ്ങൾ തന്നെ ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ഭാഷയുടെ ലോകത്തു സംഭവിക്കുന്ന സംഘർഷം വിഷയമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള രചനകൾ ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നവ സാമൂഹ്യ മാധ്യമങ്ങൾ വഴി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന ധാരാളം ഇംഗ്ലീഷ് പദങ്ങളും പ്രയോഗങ്ങളും അവയുടെ സംഗ്രഹീത രൂപങ്ങളും നിലവിലുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് പദങ്ങൾക്ക് അല്പമായി രൂപഭേദം വരുത്തി സൃഷ്ടിക്കുന്ന പുതിയ പദങ്ങളുമെല്ലാം ഭാഷയുടെ സാധാരണ വ്യവഹാര രൂപങ്ങളിലേക്കു മാത്രമല്ല സാഹിത്യത്തിലേക്കും പ്രവേശനം നേടുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെയും ആഗോളവത്കരണകാലത്തെ സാഹിത്യ ഭാഷ വലിയ മാറ്റങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കുന്നുണ്ട്. മാതൃഭാഷയ്ക്ക് അതിന്റെ തൽസ്വരൂപത്തിൽ സ്ഥാനഭ്രംശം ഉണ്ടാകുന്ന വിധത്തിൽ വിദേശ ഭാഷകളുടെ സ്വാധീനം സമീപകാലത്തായി വളരെയേറെ വർധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആധിപത്യത്തിന് വിധേയമാവുന്ന ഭാഷയുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല

ഇത് സംഭവിക്കുന്നത്. സമകാല ഇംഗ്ലീഷിലേക്കു നോക്കിയാലും ഇത് വ്യക്തമാകും. ഇംഗ്ലീഷിലേക്ക് മറ്റു ഭാഷാ പദങ്ങൾ അനായാസമായി, വിളക്കിച്ചേർക്കുന്ന രീതി പല ഇംഗ്ലീഷ് ടെലിവിഷൻ വാർത്താവതാരകന്മാരും അവലംബിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. ശബരിമല സംഭവഗതികളുടെ റിപ്പോർട്ടിങ്ങിലും ചർച്ചകളിലും മലയാളം വാക്കുകൾ തർജമ സാധ്യമാവുന്നവപോലും ധാരാളമായി മലയാളത്തിൽ തന്നെ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിനോടുള്ള ശാഠ്യംനിറഞ്ഞ കൂറിന് അയവു സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. വാക്കുകളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിലും പ്രയോഗത്തിലും വരുന്ന ഇത്തരം മാറ്റങ്ങൾ സൂക്ഷ്മതലത്തിൽ അപഗ്രഥിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

മാതൃഭാഷയും അത് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന സംസ്കാരവും മാനസിക ജീവിതത്തിന്റെ പിൻനിരയിലേക്ക് തള്ളപ്പെടുകയും വൈകാരിക തീക്ഷ്ണതയുള്ള ഓർമകളുടെ പുനരുജ്ജീവനത്തിലൂടെയും മറ്റു പല ശ്രമങ്ങളിലൂടെയും ഭാഷയുമായുള്ള ആത്മബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കഥാപാത്രങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന നാനാതരം പ്രശ്നങ്ങൾ നേരിട്ട് തന്നെ ഇതിവൃത്തത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കുന്ന രീതി പല ഇന്ത്യൻ ഇംഗ്ലീഷ് നോവലുകളിലും ഉണ്ട്. ഭാഷയുമായുള്ള ബന്ധത്തിലെ സങ്കീർണതയും അവ്യവസ്ഥിതത്വവും യഥാതഥ ശൈലിയിൽ മാത്രമാവണമെന്നില്ല ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നത്. ഭാഷയുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ വരുന്ന അപരിഹാര്യമായ പ്രശ്നങ്ങൾ വ്യക്തിയെ ആകമാനം തകർത്തികളയുന്നതിന്റെ ചിത്രീകരണം യഥാതഥ കൃതിക്ക് സാധ്യമാകുന്നതിന്റെ പലമടങ്ങ് വൈകാരികാനുഭവം സൃഷ്ടിക്കാൻ മാത്രം ശക്തമായിത്തീർന്നതിന്റെ ഉദാഹരണമാണ് ജുമ്പാ ലാഹിരിയുടെ The Namesake എന്ന നോവൽ. കൽക്കത്തയിൽ വെച്ച് തനിക്ക് മികച്ച രീതിയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് കൈകാര്യം ചെയ്യാനാകുമെന്ന വിശ്വാസം പുലർത്തിയിരുന്ന അഷിമക്ക് (The Namesake) തന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് ജ്ഞാനം തീർത്തും പരിമിതമാണെന്ന് വൈദേശിക ജീവിത പരിസരങ്ങളിൽ തിരിച്ചറിയേണ്ടി വരുന്നു. അതൊരു കടുത്ത മനോവേദനയായി തീരുന്നു. ആ നിമിഷങ്ങളിൽ താൻ കൂടെകൊണ്ടുവന്ന പഴയ ബംഗാളി മാസികയിലെ അക്ഷരങ്ങളിലൂടെ വിരലോടിച്ചാണ് അവർ ആശ്വാസം തേടുന്നത്. അഷിമ-അശോക് ദമ്പതികളുടെ മക്കൾ പക്ഷെ ഭാഷ ഉൾപ്പെടെ മാതൃസംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ ജീവിതത്തിൽ നിലനിർത്താനാഗ്രഹിക്കാത്തവരാണ്. ആതിഥേയ സംസ്കാരം പ്രദാനംചെയ്യുന്ന ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ ആവേശപൂർവം നുകരുന്നതിന് മാതൃഭാഷയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും പരിമിതികൾ തടസ്സമായിത്തീരുമെന്ന അവർ ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നു. ആ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ തകർത്തെറിയാൻ അവർ അതിയായി ഉത്സാഹിക്കുന്നുമുണ്ട്.

ആഗോളീകരണ കാലത്തെ ഭാഷാ സംഘർഷത്തെ നേർക്കുനേർ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഒരു സാഹിത്യ രചന മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടായതു ഈ അടുത്ത കാലത്താണ്. വിനോയ് തോമസിന്റെ "കുട്ടുക്കുറുകത്തീകുർ ....കുർ ...." എന്ന കഥ രാഷ്ട്രാന്തരീയ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും പുതിയ അനുഭവമേഖലലകളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നിന്നെ കേരളീയ പരിസരങ്ങളിൽ ഊന്നൽ നല്കി അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ഭാഷാമിശ്രണം ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയുടെ ഭാഷാർജ്ജന ശേഷിക്കുമേൽ ഉയർത്തുന്ന തീർത്തും നവീനമായ വെല്ലുവിളികളെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന സവിശേഷ ശ്രദ്ധ അർഹിക്കുന്ന ഒരു സാഹിത്യ രചനയാണ് വിനോയ് തോമസിന്റെ കഥ. വിഭിന്ന ദേശീയ വംശീയ പശ്ചാത്തലത്തിലുള്ള ജനതകൾ സൗഹാർദപൂർവം സഹവർത്തിക്കുന്ന ബഹുസ്വരതയുടെ കനേഡിയൻ സാഹചര്യത്തിൽ പലകുട്ടികൾക്കും അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വരുന്ന ഭാഷാ പ്രശ്നമാണ് കഥയിലെ കുട്ടൂസ് എന്ന കഥാപാത്രത്തിന്റെ തീർത്തും ഞെട്ടലുളവാക്കുന്ന അനുഭവത്തിലൂടെ കഥാകൃത്ത് ആവിഷ്കരിച്ചത്. ആഗോളവത്കരണ കാലത്ത് അന്താരാഷ്ട്ര സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഭാഷാഗ്രഹണത്തിന്റെയും ഭാഷാ വിനിയോഗത്തിന്റെയും ആദ്യ ചുവടുകൾ വെക്കേണ്ടി വരുന്ന അനേകായിരം കുട്ടികളിലൊരാളാണ് വിനോയ് തോമസിന്റെ കഥയിലെ കേന്ദ്രകഥാപാത്രം. പല ഭാഷകൾ ഒരേ അധികാര ശേഷിയോടെ തനിക്കുമേൽ വന്നുവീഴുന്നതിന്റെ ഫലമായി ഭാഷാശേഷി തന്നെ തകർക്കപ്പെട്ട കുട്ടൂസിനു വിപരീതമായി കഥയിലുള്ളത് മൃഗങ്ങളോടും ചെടികളോടെയും പക്ഷികളോടുമെല്ലാം മനുഷ്യ ഭാഷയിലൂടെ തന്നെ സംവേദനം നടത്തി അവരെ തന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾക്കനുസരിച് തികച്ചും സൗഹാർദ്ദപൂര്ണമായ രീതിയിൽ തന്നെ പ്രതികരിപ്പിക്കുന്ന കൊച്ചുതെയ്യാവല്യമ്മച്ചിയാണ്. മനുഷ്യേതര ജീവികളുടെയും വൃക്ഷലതാദികളുടെയും ലോകത്തിലേക്ക് തന്റെ ഭാഷണശേഷിയുടെ സാധ്യതകളെ പ്രവേശിപ്പിച്ച് സംസാരത്തെ ഒരാഘോഷമാക്കി മാറ്റുന്ന ഈ വല്യമ്മച്ചി പുതുതലമുറയെ സംബന്ധിച്ചട്ടുത്തോളം ഒരു നഷ്ട സൗഭാഗ്യത്തിന്റെ പ്രലോഭിപ്പിക്കുന്ന പ്രതീകമാണ്. ഫിലിപ്പിനോ ലാറ്റിനോ ആയമാരാൽ പരിചരിക്കപ്പെടുന്ന കാനഡയിലെ പല കൊച്ചുകുട്ടികളും സ്കൂളിൽ ഫ്രഞ്ച്-ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയത്തിൽ പഠനം നടത്തുന്നു. വീട്ടിൽ മാതാപിതാക്കൾ അവരുടെ മാതൃഭാഷയിൽ കുട്ടികളോട് സംസാരിക്കുന്നു. ഭാഷാപ്രയോഗത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ തീർത്തും ശങ്കയിലാകുന്ന ഇത്തരം കുട്ടികളുടെ പ്രതിനിധിയാണ് അന്തർദേശീയ മാനങ്ങളുള്ള ഈ കഥയിലെ കുട്ടൂസ്.

സമാനമായ ബഹുഭാഷാ സാഹചര്യം അരക്കോടിയോളം മറുനാടൻ തൊഴിലാളികൾ സൗഹാർദപൂർവം അധിവസിക്കുന്ന കൊച്ചു

കേരളത്തിലും ഇന്ന് സംജാതമായിരിക്കുന്നു. കുടിയേറ്റ തൊഴിലാളി കുടുംബങ്ങൾ ഏറ്റവും കൂടുതലായി അധിവസിക്കുന്ന എറണാകുളം ജില്ലയിൽ 2017 ഒക്ടോബർ മുതൽ റോഷ്നി പ്രൊജക്റ്റ് വഴി മറുനാടൻ കുട്ടികൾക്ക് കോഡ് സ്വിച്ചിങ് സങ്കേതം ഉപയോഗിച്ച് മലയാളം, ഇംഗ്ലീഷ്, ഹിന്ദി, ബംഗാളി, ഒറിയ ഭാഷകളിലൂടെ അധ്യാപനം നടത്തി വരുന്നു എന്നത് ബഹുഭാഷാ ജീവിത സാഹചര്യങ്ങൾ എത്രമാത്രം വ്യാപകമായിരിക്കുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നതോടൊപ്പം അത്തരം ഭാഷാ പ്രശ്നങ്ങളോടുള്ള ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ജനാധിപത്യപരമായ ബഹുസ്വരവീക്ഷണത്തെയും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. കണ്ണൂർ ടൗണിലെ ദൈവത്താർ കണ്ടി യുപി സ്കൂളിൽ രാജസ്ഥാനി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി ആരംഭിച്ച ദ്വിഭാഷാ അധ്യാപനവും സവിശേഷ ശ്രദ്ധയർഹിക്കുന്നുണ്ട്.

കനേഡിയൻ ഭാഷാ സാഹചര്യത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷും ഫ്രഞ്ചും തമ്മിൽ വലിയ കിടമത്സരം നടക്കുകയും അതിന്റെ രാഷ്ട്രീയഫലങ്ങൾ ഗൗരവപൂർണമായ സംവാദങ്ങൾക്ക് കാരണമാവുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അമേരിക്കയുടെ പലഭാഗങ്ങളിലും സ്കൂളുകളിൽ പലഭാഷകൾ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനെതിരെ പലരും കോടതിയെ സമീപിച്ച സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥികളെ ജർമൻ പഠിപ്പിക്കാൻ മുതിർന്ന അധ്യാപകനെതിരെ അയോവ സുപ്രീംകോടതി വിധിപുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിധിയിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ടു വാക്യങ്ങൾ ഇവിടെ പരിഭാഷപ്പെടുത്താം: “ഒരു കുട്ടി രാജ്യത്തിന്റെ അംഗീകൃതഭാഷയിൽ വേരുകൾ ഉറപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ സാംസ്കാരിക വിനിമയത്തിനായി മറ്റു ഭാഷകൾ പഠിപ്പിക്കാവൂ. എട്ടാം തരംവരെ പഠനം ഇംഗ്ലീഷിൽ മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു മാത്രമേ അമേരിക്കക്കാരന് ഇതര സംസ്കാരങ്ങളുടെ പ്രതിലോമകരമായ പ്രവേശനം അധ്യാപനത്തിലൂടെ സംഭവിക്കുന്നതു പ്രധിരോധിക്കാനാവൂ” (Singh 108).

ഇതരഭാഷകളെ ഞെരിച്ചുകളയുന്ന ഇംഗ്ലീഷിന്റെ ആധിപത്യത്തിനെതിരെയുള്ള പ്രതിരോധപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ 1960-കൾ മുതൽ കാനഡയിൽ ശക്തമായ ഫ്രാങ്കോഫോൺ (ഫ്രഞ്ച് സംസാരിക്കുന്നവരുടെ) യുദ്ധാത്മക ദേശീയത ഫ്രാങ്കോ-ഒണ്ടാറിൻ സ്കൂൾ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ സ്ഥാപനത്തോടെ നേടിയ വിജയം പൂർണമല്ല എന്ന് മോണിക്ക ഹെല്ലർ “Legitimate Language in Multilingual School” എന്ന ലേഖനത്തിൽ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. (250-51). കഴിഞ്ഞ 10-15 വർഷത്തിനുള്ളിൽ കാനഡയിലേക്ക് വൻ കുടിയേറ്റമുണ്ടായതുമൂലം ഫ്രഞ്ച് മീഡിയം സ്കൂളിൽ കുട്ടികളുടെ എണ്ണം വർധിച്ചുവെങ്കിലും സ്കൂളിനു പുറത്തു ശക്തമായ ഇംഗ്ലീഷ് ആധിപത്യം നിലനില്ക്കുന്ന സമൂഹത്തിൽ പ്രസ്തുത സ്കൂളിലെ വിദ്യാർത്ഥികളും ഇംഗ്ലീഷിന്

വഴങ്ങേണ്ടി വരുന്നു എന്ന് ഹെല്ലർ പറയുന്നു. ഭാഷ മേഖലയിൽ നേടിയ വിജയം സാംസ്കാരിക ആധിപത്യത്തെ വെല്ലാൻ പര്യാപ്തമാവാത്തതിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളിലേക്കാണ് ഹെല്ലറുടെ വാദങ്ങൾ വിരൽചൂണ്ടുന്നത്.

ഈ അന്താരാഷ്ട്ര ഭാഷാ പരിസരങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വായിക്കുമ്പോഴാണ് വിനോയ് തോമസിന്റെ കഥയുടെ സവിശേഷ പ്രാധാന്യം വെളിപ്പെടുക. ഭാഷ, ഭാഷാധ്യാപനം, വിദേശ ഭാഷാപദങ്ങളുടെ ഉച്ചാരണത്തിലെ പിഴവുകൾ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം നേരത്തെ തന്നെ പല സാഹിത്യ കൃതികളുടെയും വിഷയമായിതീർന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഏറ്റവും പുതിയ അന്താരാഷ്ട്ര സാഹചര്യം ഭാഷയുടെ മണ്ഡലത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്ന സന്നിഗ്ധാവസ്ഥ മലയാളത്തിൽ ആദ്യമായി കഥാവസ്തുവാവായി തീർന്നിരിക്കുന്നത് വിനോയ് തോമസിന്റെ ഈ രചനയിലാണ്.

ബഹുഭാഷാ മിശ്രണം ശക്തമായ സാമൂഹ്യ യാഥാർഥ്യമായിത്തീർന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ഭാഷാ വകഭേദങ്ങളെ മറികടക്കാനാവുന്ന അപനിർമിക്കാൻ പര്യാപ്തമായ ഒരു ബഹുഭാഷാ കാവ്യശാസ്ത്രം തന്നെ ഉരുത്തിരിയുമെന്നു മുഖരാമി തഖയുകി Mother Tongue in Modern Japanese Literature and Criticism എന്ന കൃതിയിൽ വിശദീകരിക്കുന്നു. (4)

ഇംഗ്ലീഷിനോടുള്ള ഭക്തിയോളമെത്തുന്ന ആഭിമുഖ്യവും മാതൃഭാഷകളെചൊല്ലിയുള്ള അപകർഷതാ ബോധവുമാണ് പ്രാദേശിക സാഹചര്യങ്ങളിലൊതുങ്ങി ജീവിക്കുന്നവർക്കിടയിൽ പ്രകടമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. സമകാലീന ഇന്ത്യൻ-ഇംഗ്ലീഷ് നോവലുകളിലെ സന്ദർഭങ്ങൾ സൂചകങ്ങളായി എടുക്കുകയാണെങ്കിൽ രാഷ്ട്രാന്തരീയ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ജീവിതം നയിക്കുന്നവരുടെ മനോനിലയും നിലപാടും ഇക്കാര്യത്തിൽ വ്യത്യസ്തമാണ് എന്ന് മനസിലാക്കാം. ഇംഗ്ലീഷിനോടുള്ള വിധേയത്വത്തോടൊപ്പം തന്നെ മാതൃഭാഷാ സ്നേഹവും വ്യത്യസ്ത ഭാഷാ വിഭാഗങ്ങളുമായുള്ള ആനന്ദകരമായ സഹവർത്തിത്വവും അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

മാതൃഭാഷയോടുള്ള സാധാരണക്കാരുടെ തന്നെ മനോഭാവത്തിൽ വലിയതോതിൽ മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. സ്വന്തം ഭാഷയുടെ പ്രയോഗത്തിന് തനിക്ക് ശേഷിയില്ലെന്ന് ഭാവിക്കുകയും ഉച്ചാരണതലത്തിലും പദതലത്തിലും അതിനെ ബോധപൂർവം വികൃതമാക്കുകയും അതിനോടു വെറുപ്പു കാട്ടുകതന്നെയും ചെയ്യുന്നതിനു പുറമെ സ്വദേശത്തെ ജീവിതത്തെയും സംസ്കാരത്തെയും നിന്ദിക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നവരെ നന്നേ പരിമിതമായ അളവിൽമാത്രം വിദേശഭാഷാ പരിജ്ഞാനം ഉള്ളവരിൽപ്പോലും ഇന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള കഥാപാത്രങ്ങൾ അമിത്

ചൗധുരിയുടെ A New World, അരുന്ധതി റോയിയുടെ The God of Small Things എന്നിവ ഉൾപ്പെടെ ചില സമകാലിക ഇന്ത്യൻ ഇംഗ്ലീഷ് നോവലുകളിൽ ഇടം നേടിയിട്ടുണ്ട്. അമേരിക്കൻ ജീവിതം പ്രമേയമാക്കുന്ന അമിത് ചൗധുരിയുടെ A New World ഇന്ത്യക്കാരുടെ ആംഗലേയ പ്രതിപത്തിയെ കണക്കറ്റ് പരിഹസിക്കുന്നുണ്ട്. വിദേശവാസം നയിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം തന്നോട് സൗഹൃദ സംഭാഷണത്തിന് മുതിർന്ന കൽക്കത്തയിലെ അടുത്ത ഫ്ളാറ്റിലെ സ്ത്രീയുടെ ഇംഗ്ലീഷിനെ 'പൊമേറിയൻ നായയുടെ ഭാഷ' എന്ന് നോവലിലെ കേന്ദ്രകഥാപാത്രമായ ജയോജിത് പരിഹസിക്കുന്നുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയോടുള്ള ഇന്ത്യക്കാരുടെ അമിതാരാധന ഈയളവിൽ പരിഹസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഇന്ത്യൻ ഇംഗ്ലീഷ് നോവൽ ഇല്ല.

സൽമാൻ റുഷ്ദി, അരുന്ധതി റോയ് തുടങ്ങിയ എഴുത്തുകാർ പുതിയ ആഗോള സാഹചര്യത്തിലെ ഭാഷയുടെ പ്രശ്നവത്കരണം എന്ന യാഥാർഥ്യത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയും അതിന്റെ വ്യത്യസ്തതലങ്ങൾക്ക അവരുടെ നോവലുകളിൽ ആവിഷ്കാരം നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷിന്റെ അപ്രമാദിത്വത്തെ തകർക്കാൻ അരുന്ധതി റോയ് തന്റെ പ്രഥമ ഇംഗ്ലീഷ് നോവലിൽ മലയാള പദങ്ങൾ ധാരാളമായി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രവണത ആധുനികോത്തര ഘട്ടത്തിൽ ലോകത്തിന്റെ പല കോണുകളിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധീകൃതമായ ഇംഗ്ലീഷ് നോവലുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. നിലവിലുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കുകളെ തങ്ങളുടെ മാതൃ ഭാഷാക്കിണങ്ങും വിധം വക്രീകരിക്കുക, മാതൃഭാഷയിൽ നിന്നുള്ള പദങ്ങൾ നിർഭയം ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കുകൾക്കിടയിൽ പ്രയോഗിക്കുക തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളെല്ലാം പല നോവലിസ്റ്റുകളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആമോസ് ട്യൂട്ടുവോള (Amos Tutuola) എന്ന എന്ന നൈജീരിയൻ നോവലിസ്റ്റ് തന്റെ വിഖ്യാതമായ നോവലിന് The Palmwine Drinkard എന്ന പേര് നൽകിയത് ഇവിടെ ഓർമിക്കാം. 'Chutnification' എന്ന പ്രയോഗം സൽമാൻ റുഷ്ദി Midnight's Children എന്ന പ്രശസ്ത നോവലിൽ ഉപയോഗിച്ചത് ചരിത്രത്തിന്റെ അപനിർമാണത്തെ സൂചിപ്പിക്കാനാണ്. പിന്നീട് പ്രാദേശിക ഭാഷാ പദങ്ങളുടെ ഇംഗ്ലീഷുമായുള്ള മിശ്രണത്തിലൂടെ മാത്രമേ സാംസ്കാരിക വൈവിധ്യം ഇംഗ്ലീഷ് നോവലുകളിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കാനാവൂ എന്ന യാഥാർഥ്യം വിശദീകരിക്കാൻ ഈ പ്രയോഗത്തെ പലരും ആശ്രയിക്കുകയുണ്ടായി. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയുടെ പരമ്പരാഗത താളം മാറ്റികൊണ്ടു പുതിയ അച്ചുകളിൽ മിശ്രണ പദങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങൾ രൂപിമ വിജ്ഞാന ശാഖയിലും പദചരിത്ര വിജ്ഞാന/ശബ്ദാർത്ഥ വിജ്ഞാന ശാഖയിലും പുതിയ അന്വേഷണങ്ങൾ ആവശ്യമാക്കിത്തീർക്കുന്നുണ്ട്.

അന്യഭാഷകളുടെയും അന്യദേശങ്ങളിലെ ജീവിതസന്ദർഭങ്ങളുടെയും സാന്നിധ്യം എല്ലാ പ്രാദേശിക ഭാഷകളിലെയും സാഹിത്യ രചനകളിൽ ഒരനിവാര്യതയായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കെത്തന്നെ അതിന്റെ നേർവിപരീതമായി ഭാഷയുടെ തലത്തിൽ മനസ്സിന്റെ സമ്പൂർണമായ അപകോളനീകരണം എന്ന ആശയവും ശക്തമാവുന്നുണ്ട്. ആഫ്രിക്കൻ എഴുത്തുകാരിൽ ഒരു വലിയ ശതമാനം ഇംഗ്ലീഷിനോട് കാട്ടുന്ന പ്രതിപത്തിയിൽ ആശങ്ക രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു ഗൂഗി വാ തിയോംഗോ മനസിന്റെ അപകോളനീകരണം എന്ന കൃതിയിൽ ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്:

“നിർഭാഗ്യമെന്നു പറയാം, തങ്ങളുടെ ഭൂഖണ്ഡത്തെ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഭാഷാപരമായ വിഷമവൃത്തത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തു കടക്കാനുള്ള വഴികൾ കണ്ടെത്താൻ ബാധ്യസ്ഥരായ ആഫ്രിക്കയിലെ എഴുത്തുകാരും സാമ്രാജ്യത്വം അടിച്ചേല്പിക്കപ്പെട്ട ഭാഷയിലൂടെയാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഏറ്റവും പുരോഗമനപരവും ആഫ്രിക്കൻ അനുകൂലവുമായ നിലപാടുകളും മനോഗതിയിലും പ്രശ്നങ്ങളുടെ ആവിഷ്കരണത്തിലും കൈക്കൊള്ളുമ്പോഴും ആഫ്രിക്കൻ സംസ്കാരങ്ങളുടെ നവോത്ഥാനം യൂറോപ്യൻ ഭാഷകളിലാണ് എന്ന് അവർ ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇത് തിരിച്ചറിഞ്ഞേ തീരൂ!” (24)

ഐ.ടി., നഴ്സിംഗ്, ഹോട്ടൽ മാനേജ്മെന്റ്, ബിസിനസ് മാനേജ്മെന്റ്, അധ്യാപനം തുടങ്ങിയ മേഖലകളിൽ ഉന്നതപഠനം നടത്തുന്നവർക്ക് വിദേശങ്ങളിൽ തൊഴിൽ സാധ്യത നിലനില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടും വിനോദയാത്ര ഒരു വ്യവസായമായി മാറുകയും കേരളത്തിലെ ഉപരിവർഗത്തിലും മധ്യവർഗത്തിലും പെടുന്ന ഗണ്യമായ ഒരു വിഭാഗം ജനങ്ങൾക്ക് വിദേശയാത്രാനുഭവം ഇതിനകം തന്നെ കൈവന്നു കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ടും മനസ്സിന്റെ അപകോളനീകരണം എന്ന ആശയത്തിന് കേരളത്തിൽ ആവേശകരമായ സ്വീകരണം ലഭിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതല്ല. എങ്കിലും ഫോക്‌ലോർ എന്ന വിഷയത്തിലുള്ള താല്പര്യം വളരെയേറെ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും തനതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പല അന്വേഷണങ്ങളും ഏതാനും ദശകങ്ങളായി ഇവിടെ നടന്നുവരുന്നതുകൊണ്ടും മലയാളദേശത്തിന്റെയും ഭാഷയുടെയും അതിരുകൾക്കപ്പുറത്തു പോകാത്ത ഇതിവൃത്തത്തിനും ആഖ്യാനത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള അന്വേഷണങ്ങൾ മലയാളത്തിലും ഉണ്ടായികൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട് എന്നതിന്റെ മികച്ച ഉദാഹരണമാണ് 2015-ൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ മനോജ് കുറൂറിന്റെ നിലംപൂത്തു മലർന്ന നാൾ എന്ന നോവൽ.

ബംഗാളിയും ഇംഗ്ലീഷും എഴുത്തിന്റെയും ചിന്തയുടെയും ലോകത്തു സൃഷ്ടിച്ച ഭാഷ സംഘർഷത്തെ മറികടക്കാൻ വേറിട്ട വഴി തേടിയ

എഴുത്തുകാരിയാണ് ജുമ്പാ ലാഹിരി. ബംഗാളി കുടിയേറ്റക്കാരായ രക്ഷിതാക്കൾ വീട്ടിൽ ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരഭാഷയായി അംഗീകരിക്കാതിരുന്നതും സ്കൂളിൽ ലാഹിരിയുടെ ബംഗാളിച്ചുവയുള്ള ഇംഗ്ലീഷിനെ സഹപാഠികളും അധ്യാപകരും പരിഹാസത്തോടെ നോക്കികണ്ടതും മൂലം ലണ്ടനിൽ ജനിച്ച് അമേരിക്കയിലെ റോഡ് ദ്വീപിൽ വളർന്ന ഇന്ത്യൻ വേരുകളുള്ള ലാഹിരി കടുത്ത ഭാഷാസംഘർഷം അനുഭവിച്ചതായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ അവസ്ഥയെ അതിജീവിക്കാനായി എഴുത്തുകാരി പുതുതായി ഒരു ഭാഷ പഠിച്ചു അതിൽ സാഹിത്യ രചന ആരംഭിക്കുകയായിരുന്നു. ഇറ്റാലിയൻ ഭാഷ പഠിച്ച് ആ ഭാഷയിൽ In Other Words എന്ന പേരിൽ- പിന്നീട് ഇംഗ്ലീഷിലേക്ക് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയ- ഒരു പുസ്തകവും അവർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ബംഗാളി മാതൃഭാഷയായ തനിക്കു അമേരിക്കൻ ജീവിതത്തിൽ എന്നും ഒരു അകൽച്ച അനുഭവപെട്ടിരുന്നതായും ഒരു തരം ഭാഷാപരമായ പ്രവാസത്തിനു താൻ പരുവപ്പെട്ടതായും The Guardain ദിനപത്രത്തിൽ തന്റെ ഇറ്റാലിയൻ ഭാഷാനുഭവത്തെക്കുറിച്ചെഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ അവർ പറയുന്നു.

ഭാഷാവിഷയം പ്രശ്നവൽകൃതമാകുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രാന്തരീയ തൊഴിലിടമായി കോൾ സെന്ററുകൾ എങ്ങനെ മാറുന്നുവെന്ന് പരിശോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ശ്രദ്ധേയമായ കൃതിയാണ് ചേതൻ ഭഗത്തിന്റെ One Night @ the Call Center (2005) എന്ന നോവൽ. അമേരിക്കൻ ഉപഭോക്താവിന്റെ ഉച്ചാരണത്തിനു വഴങ്ങുംവിധം സ്വന്തം പേരുപോലും മാറ്റേണ്ടിവരുന്ന കോൾ സെന്റർ ജീവനക്കാരുടെ ഭാഷാപരവും മനഃശാസ്ത്രപരവുമായ സംഘർഷങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ സാഹിത്യത്തിന് തീർത്തും അപരിചിതമായ ഒരു പ്രശ്നമേഖലയാണ്. ചേതൻ ഭഗത്താണ് ഈ മേഖലയിലേക്ക് വായനാസമൂഹത്തിന്റെയും കലാപ്രവർത്തകരുടെയും സാംസ്കാരിക നിരീക്ഷകരുടെയും ശ്രദ്ധ ആദ്യമായി ക്ഷണിച്ചത്. 2015-ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ വിനോദ് സുകുമാരൻ രചനയും സംവിധാനവും നിർവഹിച്ച 'ഹരം' പോലുള്ള സിനിമയിൽ കോൾ സെന്റർ ഭാഷയിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ അനാവൃതമായതു നമ്മിൽ അത്ഭുതമൊന്നും ജനിപ്പിക്കുന്നില്ല.

വ്യത്യസ്ത രാജ്യങ്ങളിൽ പ്രയോഗത്തിലുള്ള വിഭിന്ന ഇംഗ്ലീഷുകൾക്കു മേൽ അമേരിക്കൻ ഇംഗ്ലീഷിന്റെ ആധിപത്യം ഉച്ചാരണ തലത്തിലും പദകോശ തലത്തിലും സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി പല ഭാഷാ ഗവേഷകരും നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അമേരിക്കൻ ഇംഗ്ലീഷിന് ഈവിധം ആധിപത്യം സാധിക്കുന്നത് വിപണിയിൽ അമേരിക്കക്കുള്ള ആധിപത്യത്തിന്റെ തുടർച്ചയായിട്ടാണ്. ഭാഷ വിപണനമൂല്യമുള്ള ഒരു വസ്തുവിന്റെ നിലയിലേക്ക് മാറ്റപ്പെടുന്നു എന്നത് കൂടെ ഇവിടെ സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. കനേഡിയൻ എഴുത്തുകാരിയും ആഗോളവത്കരണത്തിന്റെയും

കോർപ്പറേറ്റ് മൂലധനത്തിന്റെയും ശക്തയായ വിമർശകയുമായ ക്ലീൻ നവോമി No Logo: No Space, No Choice, No Jobs എന്ന കൃതിയിൽ താഴെ പറയും വിധം ഈ പ്രവണതയെ നിരീക്ഷിക്കുന്നു: "ഈ വ്യവഹാരങ്ങളിൽ അമേരിക്കൻ ഇംഗ്ലീഷ് വഞ്ചനാപരമായ രീതിയിൽ വ്യത്യസ്തകളുടെ അന്ധകനായാണ് നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നത്. അതായത് വിപണിയിൽ വലിയ അളവിലുള്ള വാങ്ങൽ ശേഷിയോടെ പ്രവേശിച്ച് ചെറുകിട മത്സരാർത്ഥികളെ ഉടൻ ഉടൻ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്ന ഒന്നായി അത് പ്രവർത്തിക്കുന്നു."(Meyerhoff 272)

അമേരിക്കൻ ഇംഗ്ലീഷ് അതിന്റെ ഉറവിടമായ രാജ്യത്തിന് ആഗോള വിപണിയിലുള്ള ആധിപത്യം വഴി അന്യ രാജ്യങ്ങളിലെ ഇംഗ്ലീഷുകൾക്കുമേൽ സർവാധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിലൂടെ സാധിക്കുന്ന ഈ ഏകരൂപവത്കരണത്തിന്റെ (homogenisation) പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ മറ്റ് ഭാഷകളെ കൂടി ബാധിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രാദേശിക ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങൾ സാമാന്യമായി ഭാഷയുടെ തലത്തിൽ അരക്ഷിതത്വ ബോധം അനുഭവിക്കുന്നതിനു ഇത് കാരണമായിത്തീരുന്നു. താന്താങ്ങളുടെ ഭാഷക്ക് അതിന്റെ തനിമ സമ്പൂർണാർത്ഥത്തിൽ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടു സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കാൻ ഇനി സാധ്യമാകുമോ എന്ന ആശങ്ക അവരെ പിടികൂടുന്നു. ഇതിൽ നിന്നും മോചനം നേടാൻ അവർ സ്വീകരിക്കുന്ന മാർഗങ്ങളിലൊന്ന് ഇംഗ്ലീഷിലേക്കു സ്വന്തം ഭാഷയിൽ നിന്നുള്ള പദങ്ങളെ ധാരാളമായി പ്രവേശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷിന്റെ അധികാരത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണ്. തങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ നേരിട്ട് എഴുതുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ പരമാവധി സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രയോഗിച്ച് അതിന്റെ വ്യാകരണത്തെയും പദവാക്യ സ്വരൂപങ്ങളെയും ധിക്കരിക്കലാണ് മറ്റൊരു മാർഗം. മൂന്നാമത്തെ മാർഗം സ്വന്തം ഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെടുന്ന കൃതികളെ എത്രയും വേഗം ഇംഗ്ലീഷിലേക്ക് പരിഭാഷപ്പെടുത്തുക എന്നതാണ്. ഇത് പ്രാദേശിക ഭാഷകളെ സംബന്ധിച്ചടുത്തോളം ആത്യന്തികമായി ഹതാശവും വിനാശകരവുമാണെന്നു തീർത്തു പറയാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും ഭാഷാമിശ്രണം, അന്യഭാഷകളുടെ അധിപത്യത്തിനെതിരായ സമരം എന്നിവയിലൂടെയൊക്കെ ഓരോ പ്രാദേശിക ഭാഷയും നവീകരണത്തിന്റെ പല വഴികളിലൂടെ കടന്നു പോവുകയും അതിജീവനശേഷി കൈവരിക്കുകയും ചെയ്യും എന്ന ശുഭപ്രതീക്ഷക്കു സാധ്യതയുണ്ട്. ഒരു കാര്യം തീർച്ചയാണ്. അധിനിവേശം സാധിക്കുന്ന ഭാഷയായാലും അധിനിവേശിത ഭാഷയായാലും അതിവേഗത്തിൽ മാറിക്കൊണ്ടേയിരിക്കേണ്ടിവരും.

ഗ്രന്ഥസൂചി

1. Bhagat, Chetan. *One Night @ the Call Center.* New Delhi, Rupa&Co, 2005.
2. Chaudhuri, Amit. *A New World.* London, Picador, 2001.
3. Heller, Monica. "*Legitimate Language in a Multilingual School*". The Routledge Sociolinguistic Reader, edited by Miriam Meyerhoff and Erik Schleef. Oxon: Routledge, 2010:248-261.
4. Koser, Khalid. *International Migration: A Very Short Introduction.* Oxford, OUP, 2007.
5. Lahiri, Jhumpa. *"I am in Italian, a tougher, freer writer*". The Guardian. 31 January 2016.
6. ---. *In Other Words.* New Delhi, Hamish Hamilton, 2016.
7. ---. *The Namesake.* New Delhi, Harper Collins Publishers India, 2007.
8. Meyerhoff, Miriam and Nancy Niedzielski. "*The Globalisation of Vernacular Variation".* The Routledge Sociolinguistic Reader, edited by Miriam Meyerhoff and Erik Schleef. Oxon: Routledge, 2010:271-286
9. Roy, Arundahati. *The God of Small Things* .New Delhi, IndiaInk, 1997.
10. Roshni Project. https://ernakulam.gov.in/roshini/
11. Singh, Ishtla. *"Language and Ethnicity". Language, Society and Power,* edited by Ishtla Singh and Jean Stilwell Peccei. Oxon, Routledge, 2005: 93-110.
12. Yokota-Murakami, Takayuki. *Mother-Tongue in Modern Japanese Literature and Criticism Toward a New Polylingual Poetics.* Singapore, Palgrave Macmillan, 2018.
13. തോമസ്, വിനോയ്. "കുട്ടിക്കുറക്കത്തീ കുർ...കുർ..." മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്. ഒക്ടോബർ 7, 2018.
14. വാ തിഓംഗോ, ഗൂഗി. *മനസ്സിന്റെ അപകോളനീകരണം.* കൊല്ലം, ഗ്രാംഷി ബുക്സ്, 2007.